

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

inimicis suis obuia[m] processit Articul. XIV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Matutinæ hic incipiunt, habentes Articulos XVIII.

IESVS INIMICIS SVIS OBVIAM PROCESSIT Articulus XIV.

CVM discipuli ad aliquam horam dormissent, licet parua, Dominus, Iesus presentiens aduentum Iudæ, & eorum, qui se capturi erant, ne discipuli dormientes ex improviso illorum aggressu, siue incursum turbarentur, excitauit, & præmonuit illos dicens: Sufficit, scilicet quod dormistis. Ecce venit hora, vt tradatur filius hominis in manus peccatorum. Surgite enim illis obuiam. Hoc dixit ad tres: deinde iuit etiã ad alios octo, qui longius requiescebant, suscitans eos, Et dicens: Ecce qui me tradet prope est. Et ad huc eo loquente, ecce turba multa cum gladis & fustibus missi à Principibus sacerdotum, & Scribis, & Senioribus populi. Et qui vocabatur Iudas vnus ex duodecim antecessit eos. Dederat autem traditor eis signum dicens: Quemcumque osculatus fuerit, ipse est, tenete eum & ducite cautè id est, ne labatur vobis ex manibus, vel rapiatur ab amicis. Iesus autem sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit eis obuiam & dixit eis: Quem queritis? Responderunt Iesum Nazarenum. Ecce non poterunt Iesum non solum non capere, verum etiã nec cognoscere, vt diceceramus, quia sponte se Iesus tradidit in mortem. Dicit eis ergo Iesus: Ego sum. Vt ergo dixit Iesus, ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Ecce ostendit se eis, & non possunt eum tangere: imo nec ferre vim duorum verborum. Ecce duo verba Christi, quibus se indicauit, scilicet Ego sum, tam potentia fidei, vt totum illum exercitum prostrarent in terram, & etiam Iudam? Quid factum esset, si voluisset se vindicare, vel illis prohibere? Si ita terribilia sunt verba Christi, nec ferenda ab impijs, quãdo se dedit in mortem, id est, voluit capi, iudicari, & occidi, quãam grauitè audienda sunt verba eius, & quãam formidanda, quando veniet iudicare, & malos vindicare? Quomodo fuerent illa verba: Ite maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo & angelis eius? Cùm autem surrexissent à terra, interrogauit eos iterum Quem queritis? Et iterum responderunt ei: Iesum Nazarenum. Tunc dedit illis Iesus licentiam agnoscendi & capiendi se dicens: Dixi vobis, quia ego sum. Si ergo me queritis, sinite hos abire. id est, concedo vobis potestatem super me, sed non super discipulos meos: quia nondum tempus est vt mouiantur. Ecce signum charitatis: se dedit ad patiendum, tamen ne quid discipulis mali fieret, prohibuit. Discamus ex hoc Articulo patientiam, & bonam voluntatem habere ad patiendum omnia, quæ Dominus super nos permittit, & non fugiamus, vbi agnoscimus voluntatem Domini: quia quo fugiemus etiamsi fugere volumus? Vbi non est Dominus Deus? vbi non est tentatio? Pax nostra nõ consistit in non sentiendo aduersitates, sed patienter tolerando. Pax nostra nõ stat ab extra, sed in corde nostro. Si nos ipsos vincimus, tunc omnes inimicos nostros superauimus. Non enim habemus maiorem inimicum, qui possit nobis nocere, quã proprium cor nostrum, propriamque voluntatem. Ille potest nobis nocere, cætera omnia, etiam totus mundus non potest nobis nocere, si tantummodo cor rectum habuerimus ad Deum, & voluntatè conformem

Marc. 14. Matth. 26.

Luc. 22. Ioann. 18.

Matth. 6. Marc. 4. Luc. 22. Ioann. 18.

Patientia, voluntatemque patiendi discere nos debere ex hoc Articulo.

Pax nostra in quo verè consistat.

MM formen

VI
21

hic co-
Chri-
endum
docu-
in ideo
ris re-
eligna-
hoc
salutis
oratio-
tas tua
em ali-
ationes,
res et
mod at-
reus et
in con-
sual-
dua in-
prium
anxi-
quod
rabat:
appre-
ham-
becum-
to eius,
ardus,
esse in
guine-
non e-
in Deo,
in fan-
Dico ti-
deuo-
urgenti
firmit-
eis vi-
ere ho-
imple-
omni-
atuti-

Pax vera in solo Deo querenda. Ioan. 6.

formem cum ipsius voluntate. Idcirco vigilandū est semper, rēratio semper expectanda, semper pugnandum contra peccata, semper toleranda aduerſa: quia etiā vna recedit tentatio, immediatē sequitur alia. Aliam pacē non habemus, nisi in Deo: quia sicut ante dixi, imo ego non dixi, sed nūciaui, quod Christus dixit discipulis in cenā: in mūdo praesuram habebitis, sed pacem habeatis in me. Si pax esset non sentire aduerſa, nullas pati contumelias, iniurias, &c. tunc nullus sanctorum, nec Christus pacem habuisset. Sed nō est ira. Quomodo est tunc? Sicut iam dixi, vt pacem habeamus cum Deo, & in Deo in corde nostro, in voluntate nostra, & foris patienter sustineamus aduerſa & non solum foris, sed etiam intus timores, tentationes, pugnas, quibus repugnandum est.

IESVS OSCULO TRADITUS EST. Articulus XV.

Matth. 26. Marci 14. Lucā 22. Osculo Iesum solitum recipere discipulos re. deunt.

CVM Iesus inimicis suis, vt praedixi, licentiam se capiendi dedisset, *Das confestim accedens ad Iesum dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum.* Dominus Iesus pro consuetudine habuit venientes ad se discipulos dum abſuerant osculo recipere. Ceterum videte hunc nequam quanta infidelitate obcaecatus fuerat, quo credidit Dominum latere suam nequitiam. Veniebat enim cum armatis, & praecedens ad Dominum, osculabatur eum: exhibens falsum signum pacis & charitatis, quam si ipse nihil mali haberet in corde, nec pertinere ad turbam armatam, sed casualiter sic ante hortum conuenissent, & hac simulatione putabat se illudere Domino, & accipere illum, vt non posset dolum eius & malitiam aduertere. Oh quare non meminuit, quoties Dominus Iesus cogitationes cordium Iudaeis, Scribis & Pharisaeis manifestauit: quod ipse est inspector cordium, & nihil potest illi esse occultum. Dominus Iesus humiliter inclinauit se ad eum, & dulciter dedit osculum, & benigniter affatus est eum, dicens: *Amice ad quid venisti Iuda osculum hominis tradis?* Non putes peccatum tuum me latere. Ego noui quare venisti, ego scio quid est in corde tuo. Si adhuc poenitere volueris fili me, recipiam te ad poenitentiam, & peccati tui non recordabor, & lauabo te sanguine meo, quem tu vendidisti.

Matth. 9. Marci 7. Lucā 3. 6. 11.

Matth. 26. Lucā 22.

Charitate quanta Christus vsus est erga Iudam proditorem.

Inimicos diligendi exemplum per magistricum in Christo.

Charissimi filij, audita tanta mansuetudine piissimi Iesu, magni Domini, creatoris mundi super nequissimo traditore, quis non emolliatur in corde suo erga suum (si quem habet) inimicum? Quis non recipiet hic documentum? quis non videt exemplum, quomodo oporteat iniurias obliuisci, offensam dimittere, & inimicum suum magis velle lenitate & charitatis officio placare, quam se mali retributione, vel verborum asperitate vindicare? Habemus hic bonum exemplum dilectionis inimicorum. Cogitate quid nos faceremus, si proditorem nostrum haberemus ante nos in ipso actu & executione proditionis suae, & potestatem haberemus in illum sicut Christus. Quid faceremus? In frustra vti que decerneremus. Et quid Christus fecit, iam audistis. Osculatus est eum, & dulciter eum allocutus est.

IESVS HOSTEM SUUM CVRAUIT. Articulus XVI.

Domi